

Homilie bisschop Van den Hende

Tijdens WJD@Home, Sint-Clemenskerk Ameland, 28 januari 2023

Hebreeën 11, 1-2.8-19

Marcus 4, 35-41

Broeders en zusters, dat klinkt heel plechtig, maar zo mag ik jullie noemen. Zo stond het ook aan het begin van de Hebreeënbrief. Broeders en zusters wil zeggen dat we verbonden zijn met elkaar. Niet zomaar omdat je elkaar tegen bent gekomen op de pier, of omdat je nu eenmaal samen op weg gaat naar Ameland. Maar dat we verbonden mogen zijn met Jezus die ons tot familie maakt. Niet mensen met dezelfde achternaam, niet allemaal op hetzelfde adres, dat zou ook heel druk worden, maar wel allemaal met dezelfde Heilige Geest en dezelfde doop (Efeziërs 4, 4-6). We mogen bij Jezus horen en daarom mogen we elkaar herkennen als broeders en zusters (cf. Johannes 15, 16; Marcus' 3, 31-35).

We zijn vanuit verschillende bisdommen naar Ameland gekomen. Sommigen moesten vroeg vertrekken, want de laatste boot ging eerder dan verwacht, en we hebben ons best gedaan om hier op tijd te zijn. In beweging komen, dat doen we voor van alles. En als het thema dan dit weekend is dat je net als Maria in beweging mag komen (Lucas 1, 39) wil dat niet zeggen dat het om elke beweging gaat die je maakt. Sommige mensen komen in beweging om een ander een klap in hun gezicht te geven. Weer anderen komen in beweging om wraak te nemen. En weer anderen komen in beweging om zich aan te sluiten bij allerlei acties die niet bepaald getuigen van vrede. En weer anderen komen in beweging naar de supermarkt om een snack te halen of nog iets te knabbelen voordat ze weer alleen achter de computer gaan zitten. Het gaat dus niet zomaar om elke beweging en ook zelfs niet om beweging die je misschien maakt om gezond te blijven, zoals kilometers die je loopt of op één of andere manier in beweging zijn om jezelf fit te houden.

We zijn hier naartoe gekomen, omdat we broeders en zusters zijn met het geloof in ons hart. Dat betekent niet dat je meteen de route weet, of dat je altijd weet in je leven waar het naartoe gaat, maar dat je op weg gaat met het vertrouwen dat God met je meegaat, dat Hij voor je uitgaat en dat Hij je kent. De lezingen van vandaag zijn niet speciaal gekozen voor deze dag vanwege het WJD-weekend. Ze staan in de kalender van onze Kerk, in het lectionarium, het lezingenboek (zaterdag derde week door het jaar). Maar ze komen heel goed van pas nu we stilstaan bij ons geloven en in beweging komen. Wat is geloof eigenlijk? Aan het begin van de viering werd al even gezegd: dat is een diep vertrouwen hebben dat God bestaat. Het hoopvolle vertrouwen hebben dat je leven betekenis heeft in zijn plan. En tegelijkertijd is het ook een weten dat Hij er is. Kan ik je de bewijzen aanleveren? Nee, niet zoals je een som oplost van één plus één is twee. Maar dat je in je hart mag weten: Hij is er altijd. Dat is een geschenk. Het geloof als een gave in je hart. Vertrouwen dat God er is, dat Hij je leven draagt. En dan in beweging durven komen.

We hoorden in de eerste lezing over Abraham. Die was al stokoud. En hij had het eigenlijk prima op zijn oude dag. Hij had een grote veestapel, allerlei mensen die in zijn dienst werkten, die om hem heen waren, en zelfs had hij een waterput. Dat is in droge gebieden een grote bron van zekerheid. En toch komt Abraham in beweging. De Heer roept hem en hij gaat. Hij weet helemaal niet of het beter wordt dan hij het al heeft. Maar Abraham heeft vertrouwen om op weg te gaan, omdat God de Heer hem roept.

In beweging komen dus niet zomaar om je spieren te spannen of om één of andere actie uit te voeren. Nee, van binnenuit in beweging komen, in het vertrouwen dat God ons leven tot een lange weg maakt. En zo zijn we hier ook samen, omdat we als broeders en zusters samen die weg mogen gaan van de Heer. Ook Abraham mocht weten dat God de Heer met hem mee ging. Zo ook wij. Abraham ging heel ver om God te dienen. Als hem gevraagd wordt om zijn enige kind te geven, te offeren, is hij daar zelfs toe bereid. Maar dan wordt duidelijk dat God geen mensenoffers vraagt. Nee, God wil juist ons leven behoeden en Hij zorgt ervoor dat er een ander offer kan worden gebracht in plaats van Abrahams zoon.

Ook de apostelen zijn in beweging gekomen. Ze waren bezig met vissen toen Jezus hen riep en zijn meegegaan. Er staat in het evangelie niet zoveel over hun twijfel, van we zullen er een nachtje over slapen, of we vragen nog even aan pa of hij het alleen redt met zijn visnetten. Ze gingen met Hem mee. Het evangelie wil niet dat je meteen maar opspringt zonder na te denken, maar dat je beseft en weet dat het geloof en in beweging komen niet op de laatste plaats moeten staan: o, eerst nog even deze film uitkijken of eerst misschien nog even dit of dat. Nee, God is er altijd en elke stap die je mag zetten met Hem vraagt prioriteit.

De leerlingen gaan met Jezus op weg. Ze hebben het meteen al zwaar. Want als het gaat stormen, weten ze niet waar ze het moeten zoeken. En dan staat er een hele bijzondere zin die me altijd weer verbaast. Het stormt, ze zijn bang en dan zeggen ze: Raakt het U niet dat wij vergaan? Jezus, kan het U niks schelen wat wij meemaken? Kan het U niks schelen dat we het moeilijk hebben? Dat ik het zwaar heb of verdriet heb? Misschien denken jullie dat ook wel eens. Als je op weg gaat met God en je gelooft dat Hij er is en als je dan wil kiezen in je leven wat bij het evangelie hoort -liefde en vrede, dienen in plaats van gediend te worden (Matteüs 20, 26-28), met elkaar opbouwen in plaats van afbreken- en dat je dan toch nog moeilijkheden tegenkomt. Heeft mijn gebed dan bij God geen gehoor gekregen? Of, nog erger, tel ik niet mee, ben ik toch maar een nummer? Maakt het U niks uit dat ik het zwaar heb, dat ik struikel, dat ik val en dat ik alleen maar vragen heb en nooit eens antwoorden? Jezus zegt: natuurlijk heb Ik oog voor wat jullie meemaken. Natuurlijk heb Ik begrip voor waar je mee worstelt. Natuurlijk weet Ik dat het niet gemakkelijk is om het evangelie te volgen. Maar wees niet bang. En als Jezus dan die storm tot zwijgen brengt in het evangelie, wil dat zeggen dat Hij ook met ons in moeilijke omstandigheden niet afscheid neemt, maar bij ons blijft en wil helpen om met allerlei vragen en in allerlei moeilijkheden met Hem samen verder te komen.

We luisteren naar het woord van God, omdat daarin de kracht ligt voor onze levenslange reis. En we vieren het sacrament van de eucharistie, waarin Jezus net zo dicht bij ons is als bij die apostelen in de boot die bang waren. En als we Jezus ontvangen in de eucharistie, beseffen we dat Hij ook een moeilijke weg is gegaan. Misschien wel de meest moeilijke weg. Gestorven aan een kruis, terwijl Hij alleen maar liefde heeft gepredikt. Haat oogsten, terwijl Hij alleen maar gediend heeft en Gods liefde verkondigd in eigen persoon. Maar als Hij sterft, zegt Hij niet: zoek het lekker uit, Ik hoef die storm niet meer, Ik laat mijn hoofd hangen. Maar de Heer zegt aan het kruis vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen (Lucas 23, 34). En zijn reis gaat verder. Want als Hij opstaat uit de dood, is Hij de levende Heer die zegt tegen zijn leerlingen: vrede zij met jullie. Zo is Hij ook dicht bij ons. En als wij de communie ontvangen, ontvangen we Jezus zelf. Zijn Lichaam en Bloed. En zo is Hij onze tochtgenoot waar wij ook gaan, is Hij onze bondgenoot in moeilijke omstandigheden wanneer we in beweging komen en het zwaar is.

Mogen we straks in ons gebed ons hart openen voor de Heer. Dat is ook in beweging komen. Niet je afsluiten, niet je omdraaien, maar hier blijven en samen weten: de weg van de Heer is een uitdaging, maar niet zonder zijn hulp. Sterker nog, Hij is zelf de weg (cf. Johannes 14, 16). Je mag op Hem leunen. Je mag op Hem bouwen.

En mogen we zo dit weekend onze beweging met het evangelie versterken. Geloven is ten diepste vertrouwen in God en weten in je hart dat de Heer er is, dat Jezus van je houdt, dat Hij vraagt om zijn liefde niet los te laten, maar steeds meer als kompas voor je leven aan te nemen en als een rijkdom te zien. Ik wens jullie nog een goede reis. Niet alleen vandaag, maar elke dag van je leven. En duw elkaar een beetje vooruit als het moeilijk gaat. Hou elkaar vast als de beweging stroef wordt. Want de Heer gaat met je mee. En mogen we daar ook ten opzichte van elkaar van getuigen en in geloven. Amen.